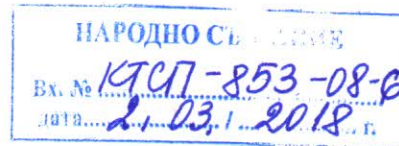

Рег. №... 01-00-17

София... 02.03.2018

ДО

**ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
В 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Д-Р ХАСАН АДЕМОВ**

По рег. № 01-00-17/23.02.2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

По повод представения на вниманието на Министерство на отбраната законопроект за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване № 854-01-12, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 22.02.2018 г., изразяваме следното становище:

Разпоредбата на чл.82, ал.4 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ предвижда, че родителите на лицата, починали по време на наборната военна служба, имат право на наследствена пенсия независимо от възрастта им. В тази разпоредба е допуснато изключение само за тези родители. За останалите се изисква да са навършили възрастта по чл.68, ал.1 от КСО. Предвидено е също така, че родителите на лицата, починали по време на наборната военна служба, могат да получават в пълен размер личната си пенсия и пенсията, отпуснатата по чл.82, ал.4 от КСО – чл.101, ал.7 от КСО.

Направените предложения в § 1 и § 5 от посочения законопроект предвиждат разширяване кръга на правоимащите лица, като целта е по този начин и родителите на военнослужещите, загинали при или по повод на изпълнение на военна служба в операции или мисии извън територията на страната да имат право да получават освен в пълен размер личната си пенсия, така и наследствена пенсия по смисъла на чл.82, ал.4 от КСО.

Считаме, че направеното предложение е целесъобразно и следва да се подкрепи по мотивите, изложени в законопроекта, както и с оглед

спецификата на военната служба, изпълнявана извън територията на страната в състава на български или многонационални формирования при участие в операции и мисии.

В разпоредбата на чл.83, ал.4 от КСО е регламентирано, че при смърт на военнослужещ на наборна военна служба на наследниците му се отпуска наследствена пенсия, като за база се взема размерът, равен на следващата се пенсия за военна инвалидност при трайно намалена работоспособност над 90 на сто. В § 2 от законопроекта се предлага, посоченият начин за изчисляване на наследствената пенсия да важи и за наследниците на военнослужещите, загинали при или повод на изпълнение на военна служба в операции или мисии извън територията на страната. Подкрепяме направеното предложение, но считаме, че с оглед яснота на разпоредбата след думите „наборна военна служба“ следва да се добави „при или по повод изпълнение на военна служба в операции или мисии извън територията на страната“.

Обръщаме внимание, че предложенията по § 3 и § 4 от законопроекта се нуждаят от допълнителна аргументация. Не става ясно кое налага загиналите при или повод на изпълнение на военна служба в операции или мисии извън територията на страната да се считат пострадали по смисъла на чл.85, ал.3 от КСО и в този смисъл и направената промяна в чл. 86, ал.2 от КСО.

В заключение, в Министерството на отбраната постъпи предложение от Комитета на родителите на загиналите в казармата, което моля във връзка с § 1 от посочения законопроект да бъде разгледано и обсъдено от Комисията. Целта е в разпоредбата на чл.82, ал.4 от КСО да бъдат добавени като правоимащи лица и родителите на загиналите курсанти и загиналите в сержантските училища. Подкрепяме това предложение, като излагаме и следните аргументи:

По своя характер, разликата между наборната военна служба и службата като курсанти и учащи в сержантските училища е в задължителния елемент. Наборната военна служба беше задължителна за лицата, навършили 18-годишна възраст, докато обучението като курсант или в сержантско училище е личен избор на лицата и е свързано с придобиването на висше образование, съответно професионална квалификация. Независимо от тази разлика, времето след навършване на 18-годишна възраст, прекарано като курсант или учащ в сержантско училище се признава като наборна военна служба до срока, за който е определена наборната военна служба за съответния род войски през различните години. В тази връзка, считаме, че предложението на Комитета на родителите на загиналите в казармата има своята логика. В допълнение по отношение на статуса на курсантите може да се добави, че курсанти по смисъла на чл. 98, ал.2 от ЗОВСРБ са обучаваните във висшите военни училища в редовна форма на обучение за нуждите на Министерството на отбраната и на други ведомства. Чл. 135, ал.2 от закона определя курсантите за военнослужещи с особен статус. Особеността на статуса на курсанта, която

го разграничава от статуса на военнослужещия, се изразява в обстоятелството, че курсантите, обучавани за нуждите на Министерството на отбраната, сключват договори за военна служба, в срока на които се включва срокът на обучението. За срока на обучение във висшите военни училища курсантите се подготвят за изпълнение на военна служба като професия /арг. чл. 142, ал.2 от ЗОВСРБ/. За срока на обучение във висшите военни училища на курсантите се осигуряват доволствия, регламентирани в посочената разпоредба след прецизирането ѝ през 2016 г. (обн. ДВ бр. 98 от 2016 г.). На курсантите се присвояват звания, посочени в чл. 138, ал.2 от закона, които законодателят е отграничил от предвидените за военнослужещите в чл. 138, ал.1 от закона военни звания. По време на обучението на курсантите обаче, се възлагат практически задачи, свързани с изпълнение на задълженията им по утвърдения учебен план във връзка с подготовката им по изпълнение на военната служба.

**ЗАМЕСТИК МИНИСТЪР- ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПО ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД И СИГУРНОСТТА
И МИНИСТЪР НА ОТБРАНАТА**

КРАСИМИР КАРАКАЧАНОВ

